

ชื่ออื่น :

ไม้ต้น ไม้ผลัดใบ สูงได้ถึง 40 ม. เรือนยอดเป็นรูปขอบขนานแน่น เปลือกสีครีมถึงเทาออกน้ำตาลเรียบหรือมีรอยแตกแคบตามแนวตั้ง เปลือกในสีส้มออกชมพูอ่อน มีขีดแนวตั้งสีขาว ใบ กว้าง 5-14 ซม. ยาว 10-30 ซม. ออกเรียงเวียน รูปรีถึงขอบขนาน หรือกึ่งรูปไข่ปลายแหลมถึงเรียวแหลมสั้น โคนกลมถึงกึ่งรูปหัวใจ ไม่จักเป็นพู ขอบใบไม่จักหรือจักละเอียดไปยังปลาย ส่วนยอดและก้านใบมีขนหยาบสีน้ำตาลอมส้มแน่น ใบแก่เนื้อคล้ายหนัง ด้านบนสีเขียว ด้านล่างสีเขียวอมเหลือง มีขนแข็งโดยเฉพาะบนเส้นใบทั้งสองด้าน เส้นใบ 8-12 คู่ แตกแขนงหรือแตกเป็นง่ามห่างออกมาจากขอบใบ เส้นใบย่อยคล้ายซี่น้ันไต่ห่าง ก้านใบยาว 1-4 ซม. มีขนค่อนข้างเป็นสะเก็ด หูใบยาว 1-3 ซม. มีขนหนาแน่นสีน้ำตาล ร่วงเร็ว ทั้งรอยแผลไว้ข้อดอกกลม ออกเดี่ยวที่ซอกใบ ข้อดอกเพศผู้กว้าง 1.5-2 ซม. ยาว 2-2.5 ซม. ทรงกลมหรือรูปไข่ ข้อดอกเพศเมียค่อนข้างกลม ผลยาว 5-10 ซม. มีหนามแข็งยาว 5-10 มม.(มองเห็นๆ คล้ายผลทุเรียน แต่หนามทุกว้าและมียางมาก) เมื่อสุกสีเขียวสด เมล็ด ขนาด 1-1.5 ซม. พบบ่อยในท้องถิ่น ตามป่าที่ต่ำที่ถูกรบกวน จ.ตรัง สตูล

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z).-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : <https://postimg.cc>

